

Glasilo župa Ličkog Osika

i Široke Kule

GODINA XV * BROJ 43 *

OŽUJAK* 2024. * 3 €

PROVIDNOST

*Sretan i
blagoslovljen
Uskrs!*

RIJEČ UREDNIŠTVA

Poštovani župljani Ličkog Osika i Široke Kule!

Poštovani i dragi župljani naših župa Lički Osik i Široka Kula, pred nama je Uskrs. Ta je riječi i naša molitva, želja svih nas da Isus i danas uskrsne u nama i zablista svojim punim sjajem te zaživimo novim životom u nama samima. U nama samima uvijek trebamo živoga Krista da svjedoči o miru i ljubavi. Potreban nam je životvorni Duh za sve nas da ona ista ljubav, koja izvire iz Kristova srca, neprestano i nama daje snagu da bi naše srce bilo poput Kristova srca. U ovom razjedinjenom svijetu pozvani smo ljudima svjedočiti da je moguće živjeti u miru, u svijetu mržnje i rata pozvani smo svjedočiti o oprštanju i pomirenju.

To možemo samo vjerom u Krista uskrsloga i snagom njegova životvornog Duha. Uskrsnuće Gospodnje i njegova snaga potrebno je srcima svih koji više ne vjeruju u smisao i snagu prijateljstva i stvarnost dobrote, uzajamne solidarnosti i podupiranja. Potrebna je svima koji misle da je praštanje slabost i da mogu sebi osigurati život nasiljem i prevarama. Upravo danas nam je na osobit način potrebna snaga Krista uskrsnuloga, snaga koja prkositi svakom zlu i svim zlim silama.

Molimo da Gospodin uskrsne u onima koji su dopustili da ih obuzme mržnja. Molimo ga da uskrsne i u nama svaki puta kad dopustimo da klica zla, mržnje i osvete dotakne prostore naše duše.

Uskrsno jutro je put vjere svakoga od nas. Uskrs je put dinamike jer se tiče života i želi nas pokrenuti na život. A život se događa onda kada ga živimo. Živjeti iz uskrsnuća ne znači nemati više nikakva trpljenja, nego sve vidjeti preobraženo, prožeto smisлом. Otvorimo se životu, onakvom kakav jest, darujmo radost koju smo primili i ne bojmo se biti svjedoci uskrsnog Krista.

Pred nama je je naš najveći kršćanski blagdan Uskrs. To je i naša svetkovina. I mi smo Isusovi učenici. Neka uskrsne Isus u nama, svojim učenicima. Koliko puta smo se i mi nadali, koliko puta smo i mi iščekivali ono što nam nije moglo biti dano, a kada su nam potonule sve lađe, koliko puta smo se željeli vratiti na staro! Neka uskrsli Gospodin ukloni u nama sve staro, neka nam podari novu nadu, novu snagu da slijedimo Njega, da ga shvatimo u tajni njegova uskrslog otajstva, u tajni njegove smrti i uskrsnuća.

Svima Vama želimo blagoslovljene i mirom ispunjene Uskrsne blagdane!

Vaši župnik preč. Luka Blažević i sužupnik preč. Nikola Turkalj

IMPRESSUM

Odgovorni urednik:
Luka Blažević

Glavni urednik:
Tomislav Klarić

Članovi uredništva:
Ivana Đapić
Jure Robert Nikšić
Đani Findrik
Tihomir Starčević
Tomislav Ratković
Goran Letina
Manda Nikšić
Nikola Turkalj

Lektura:
Prof. Katica Marković
Prof. s. Marija Stela Filipović

Nakladnik:
Župa sv. Josipa Lički Osik
53201 Lički Osik
Tel. ++385-53-672-480
email:
luka.blazev@gmail.com
Žiro račun župe:
IBAN
HR0323400091100145366
OIB 36093029456

Tisk: Alfa-comerce,
Zagreb

SADRŽAJ

Susret hrvatske katoličke mlađeži u Gospicu	2
Susret medijskih djelatnika biskupije	3
Kanonski osnutak Karmela u Gospicu	4
U Karmelu Gospic izabrana priorica	5
Obilježen Dan života i Svjetski dan bolesnika	6
Korizmeni susret svećenika	7
Duhovne vježbe svećenika	8
Biskupijski križni put mlađih	9
Radionica za župne dopisnike	10
Vjeronaučna olimpijada	11
Proslava Svjećnice i sv. Blaža	12
Slavlje Pepelnice	13
Proslava sv. Josipa	14
Cvjetnica	16
Pop Fran Binički	17
Darovi za crkvu	19
Svjedočanstvo pustinjaka Danijela Čovića	20

SUSRET HRVATSKE KATOLIČKE MLADEŽI U GOSPIĆU

Otvorene su prijave za sudjelovanje na SHKM 2024 u Gosiću koji će se održati 4. svibnja u Gosiću.

Sve prijave idu preko platforme e-župe, a link za prijavu možete pronaći na web stranici SHKM 2024 <https://shkm.gospicko-senjska-biskupija.hr/> ili direktno preko ovog linka <https://www.e-zupe.com/prijave/gospic/shkm>

Prijave za sudjelovanje traju od 4.1.-31.3.2024. Na ovim stranicama se također mogu prijavljivati i mladi i volonteri. Ovo je velik događaj za našu Biskupiju i grad Gosić te se svatko može prijaviti bilo da nudi smještaj za mlade ili ostalo.

SUSRET MEDIJSKIH DJELATNIKA S PODRUČJA NAŠE BISKUPIJE

Susret medijskih djelatnika s područja Gospočko-senjske biskupije održan je u sutoči 20. siječnja u dvorani Biskupskega ordinarijata u Gospicu.

Prisutni su bili biskupijski i župni suradnici u pisanju vijesti, uređivanju mrežnih stranica, župnih, tjednih, mjesečnih i godišnjih listova te urednici i novinari različitih mrežnih portala. Susret je organizirao Odbor za medije Gospočko-senjske biskupije. Predavanje o temi „Novinarstvo u službi istine: Širenje dezinformacija radi senzacije“ održala je doc. dr. sc. Lana Ciboci sa Sveučilišnog odjela za komunikologiju na Hrvatskom katoličkom sveučilištu. Na početku susreta, kancelar Gospočko-senjske biskupije preč. Mišel Grgurić pozdravio je prisutne. „Susret ovakve naravi posljednji put održan je 28. siječnja 2023.

ovde u Biskupskom ordinarijatu u Gospicu. I ove godine naš zajednički susret organizirali smo na datum koji je najbliži spomendanu sv. Franje Saleškog, zaštitnika novinara, pisaca i kataličkih medija“, istaknuo je. Središnje predavanje održala doc. dr. Ciboci Perša, koja je na početku izlaganja spomenula projekt KAT koji se bavi provjerom dezinformacija o vjerskim temama te rubriku „Glas istine“. Spomenula je da Hrvatski katolički radio katolički radio u suradnji s Hrvatskim društvom katoličkih novinara, metodom činjenične provjere, projektom „Glas istine“ – Vox Veritatis – želi ocjenjivati točnost i utemeljenost izjava, vijesti i objava vezanih za život Katoličke Crkve u Hrvatskoj i svijetu, kako bi se spriječilo širenje dezinformacija u javnosti. Istak-

nula je da je projekt jedinstven u Hrvatskoj, ali i u svijetu.

Nadalje je istaknula problem širenja lažnih vijesti i dezinformiranja te pojasnila njihovu razliku. „Učinkovitost lažnih vijesti prvenstveno se ogleda u njihovoj sposobnosti oponašanja stvarnih vijesti, to jest njihovoj sposobnosti da izgledaju uvjerljive. Kao drugo, ove lažne, ali uvjerljive vijesti su zavodljive, u smislu da su kadre privući pažnju onih kojima su namijenjene, pribjegavajući stereotipima i predrasudama raširenim u društvu i iskorištavajući emocije koje se mogu lako brzo pobuditi poput tjeskobe, prezira, ljutnje i frustracije. U širenju takvih lažnih vijesti često se pribjegava manipulativnom korištenju društvenih mreža i načina na koji one funkcionišu. Tako se sadržaji, iako neutemeljeni, mogu tako brzo proširiti da se i njihovim službenim opovrgavanjem teško više uspijevaopraviti nanesenu štetu“, istaknula je.

Nakon predavanja, kratko izvješće Tiskovnog Ureda iznijela je voditeljica Valentina Borovac. Govorila je o zaduženjima Tiskovnog uredu i uredu za odnose s javnošću te prikazala analitiku vođenja profila na društvenim mrežama i mrežnoj stranici. Između ostalog, najavila je projekte za 2024.

KANONSKI OSNUTAK KARAMELA U GOSPIĆU

Splitsko-makarski nadbiskup Zdenko Križić predvodio je svečanu misu u Karmelu Presvetog Srca Isusova u Gospiću, a nakon evanđelja dijecezanski upravitelj mons. Richard Pavlić pročitao je dekret kojim se dana 25. siječnja 2024. godine u Gospiću kanonski osniva Samostan Karmel.

Nakon što je u skladu s br. 39. Cor Orans Sveta Stolica dobila zahtjev s. Teodore od Kraljevstva Trojedinog Boga (Teodora Lešić), časne Majke samostana u Levanjskoj Varoši koji ute-meljuje Samostan Presvetog Srca Isusova u Gospiću, da ga Sveta Stolica osnuje u samostojni samostan te primi-vši mišljenje tadašnjeg gospičko-senjskog biskupa Zdenka Križića koje je upu-tio Dikasteriju za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života (Br. 356/2023. od 16. rujna 2023. godine) i čuvši i ostala predviđena mišljenja (Cor Orans 38), Dikasterij za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života dopustio je kanonski osnutak Karmela Presvetog Srca Isusova u Gospiću.

Nadbiskup Križić propo-vijed je zapo-čeo govorom o ustanovljenu samostana kao važnog do-gađaja te ga povezao s blagdanom Obraćenje sv. Pavla. Spome-

nuo je kako su mnogi sveci prije obraćenja živjeli „svakvim“ životom, ali Crkva uzima obraćenje sv. Pavla kao paradigma. „Od Pavla progonitelja dobili smo jed-noga od najvećeg apostola naroda“, rekao je nadbi-skup. Od progonitelja Pavao je postao najveći zaljublje-nik u Krista: „Srce Pavlovo, Srce Kristovo!“ Važan je život od trenutka Božjeg poziva, poslanja. Taj život koji je u svemu su-obličen s Kristovim živo-tom. Tako se u Bibliji ne spominju životi prije Bož-jeg poziva, to vidimo po A-brahami i Ilijom. Kod Pavla vidimo i posebnu spremnost kroz pitanje: „Što trebam čini-ti?“ To je iskreno pitanje, pitanje spremnosti, naglasio je nadbiskup Križić.

Nastavio je opisujući Pavla kao nekoga tko osluškuje i promatra zajednicu. Pavlu se ne kaže odmah što treba činiti, već, „reći će ti se“. Pavao odlazi u zajednicu i mora slušati, upijati sve ono što zajednica živi, vjeruje, prema čemu ide. Pavao traži volju Božju, ide tamo gdje ga Isus šalje, gdje Isus želi

da on ide. Ovo nam je jako važno svima, rekao je nad-biskup Križić te nastavio: „Bog nam u svojoj pedago-giji ne pokazuje odmah sve. Mi idemo naprijed snagomvjere, mnoge stvari ne vi-dimo dobro. Mnoge stvari su misterij, ali tu se gradi povjerenje u Boga. Tražeći Boga, učimo živjeti i učimo vršiti volju Božju. Ova nova zajednica, treba ići naprijed, ne postavljati pitanje što nas čeka sutra. Već ići s pouzdanjem, korak po korak, bez straha. Pavao nam sam kaže kako je vjeran onaj koji vas je pozvao.“ Nadbiskup je i-staknuo glavni element poziva, a taj je da „Isus ug-leđa“, „opazi“, „vidje“. On ne poziva nekoga usput, ne onoga kojeg prvog vidi, već prvo gleda i vidi ima li ta osoba sve potrebno da ispuni njegova očekivanja. U nadi da će ispuniti očekivanja, pojasnio je nadbiskup.

Zatim se obratio karme-ličankama, rekavši: „Svaka od vas je pozvana u toj nadi. Isus je svaku od vas video da može ispuniti njegova očekivanja. U toj nadi ste poz-vane. Crkva s ovim dekre-tom želi reći da ima nadu u vas i zato je važno ispuniti tu nadu.“ Zaključio je rijećima kako je karmeličankama samos-tan od Boga dan kao novi tal-ent kojeg trebaju iskoristiti kako bi njihova prisutnost bila na blagoslov i znak Bo-žje prisutnosti.

U GOSPIĆKOM KARMELU PRESVETOG SRCA ISUSOVA IZABRANA PRIORICA

Svetom misom 31. siječnja u 11 sati i zazivom Duha Svetoga započeo je prvi izborni kapitul sestara bosonogih karmelićanki u Gospiću. Kapitulom je presjedao dijecezanski upravitelj Gospicke-senjske biskupije mons. dr. Richard Pavlić u pratnji s kancelarom preč. Mišelom Grgurićem i priorom samostana karmelićana u Gospiću o. Tihom Radanom. Svetu misu je predstavio dijecezanski upravitelj Gospicke-senjske biskupije mons. dr. Richard Pavlić. U svojoj propovijedi, propovjednik je naglasio čudesnost Riječi Božje koja se otvara u prikladnosti za svaki trenutak vjerničkog života. „U pozadini povijesnih događanja, konstantu biblijske poruke čini drama vjere i nevjere koja se događa u narodu i pojedincima koji vode narod. Vrlo snažan pri-

mjer ove drame imamo u pravo u odlomku koji smo danas slušali iz Druge knjige o Samuelu, u Davidovu činu brojanja naroda,” rekao je propovjednik.

Nastavio je opisujući Davidovo brojanje naroda i ratnika, kao izraz nevjere u Boga, odnosno pouzdanja u sebe i vlastite snage. Naglasio je kako posljedice Davidova grijeha trpi njegovo potomstvo i cijeli narod ali jednako tako, plodove oproštenja, nakon pokajanja, uživa cijeli narod!

Navodi kako je konstanta biblijske poruke ta da unatoč ljudskoj slabosti i nevjeri ili nevjernosti Bog uvek vjeran ostaje. David biva od Boga izabran i blagoslovljen, kao istovremeno slab i jak, grešan i pomilovan! Ova drama vjere i nevjere biva drama Davidova (Adamova) potomstva, sve do Krista!

Završio je riječima: „Ista drama vjere i nevjere događa se i u našim srcima upravo stoga prije današnjeg svetog čina izbora priorice. Zazivamo snagu Duha Svetoga i zagovor svetaca, Djevica Marije, Josipa, Sina Davidova, Ilike Proroka, Terzije Avilske, Ivana od Križa, Male Terezije, i Ivana Bosca čiji spomen Crkva danas slavi.”

Nakon svete mise, izabrana je nova priorica samostana s. Barbara od Vječnog Oca (Marija Lukinić), te savjetnice: s. Emanuela od Blažene Djevice Marije (Smiljana Režek), s. Katarina od Krista Raspetoga (Katica Kalinić) i s. Marijana od Raspetog Isusa (Marijana Mračkovčić).

Susret je završio zajedničkim druženjem dijecezanskog upravitelja i sestara karmelićanki.

CARITAS BISKUPIJE OBILJEŽIO DAN ŽIVOTA I SVJETSKI DAN BOLESNIKA

Članovi Caritasa Gospočko-senjske biskupije posjetili su u povodu Dana života, u nedjelju, 4. veljače 2024. rođilište Opće bolnice u Gospicu. Dali su rodiljama i trudnicama prigodne poklon-pakete te finansijski dar za dijete.

U povodu Svjetskog dana bolesnika, koji se obilježava 11. veljače, posjetili su kori-

sničke Doma za starije u Gospicu i Otočcu te im darovali također prigodne poklone.

Caritas Gospočko-senjske biskupije nastao je po njenom osnutku 2000. godine. Ravnatelj biskupijskog Caritasa je vlč. Luka Blažević, dok administrativna briga pripada Kati Matanić. Caritasovo skladište vode Jure

Brkljačić i Katarina Horvatović Pavičić. Biskupijski Caritas skrbi za 350 obitelji na području biskupije.

„Nije dobro da je čovjek sam“, naslov je poruke pape Franje za XXXII. Svjetski dan bolesnika, koji se obilježava 11. veljače. Papa je upozorio kako kultura rasipanja prevladava čak i u zemljama koje su u miru, u kojima političke odluke ne uspijevaju staviti u središte dostojanstvo ljudske osobe i njezine potrebe. Osim toga, liječenje se ne smije svesti na „samo zdravstvene usluge“, već mora biti popraćeno „terapijskim savezom“ između liječnika, pacijenta i člana obitelji, kazao je Papa u poruci.

SUSRET SVEĆENIKA GOŠPIČKO-SENJSKE BISKUPIJE

U ponedjeljak 19. veljače u Biskupskom je ordinarijatu u Gospicu održan tradicionalni korizmeni susret svećenika Gospičko-senjske biskupije. Prvi dio programa započeo je u katedrali molitvom Trećega časa te pokorničkim bogoslužjem koje je vodio o. Tiho Radan, župni vikar u Gospicu.

Drugi dio susreta održan je u Biskupsom ordinarijatu.

Nakon pozdrava dijacezanskog upravitelja mons. Ricarda Pavlića, Vlč. Karlo Špoljarić i Valentina Borovac su kao članovi Odbora za organizaciju SHKM-a u Gospicu, svećenicima detaljnije predstavili organizaciju i sam događaj koji će se održati u svibnju. Predstavili su Priručnik s katehezama kao vid pripreme mladih na SHKM te način pri-

jave mladih na Susret. Prikazali su planirani Biskupijski Križni put, te Priručnik za župne dopisnike. Također, pozvali su župnike na suradnju u organizaciji i dočeku mladih te dane.

Nakon izlaganja, preč. Mišel imao je kratki sastanak sa svećenicima gdje ih je uputio u stvari tehničke naravi te trenutno stanje u Biskupiji.

DUHOVNE VJEŽBE SVEĆENIKA NAŠE BISKUPIJE

Prvi turnus duhovnih vježbi za svećenike Gospočko-senjske biskupije održan je u Pastoralnom centru župe Sv. Josipa u Ličkom Osiku od 4. do 7. ožujka. Na vježbama je sudjelovao dvadeset i dva svećenika.

Duhovne vježbe vodio je vlč. Zvonimir Badurina Duđić, svećenik Krčke biskupije.

Na početku duhovnih vježbi mons. Richard Pavlić pozdravio je sve prisutne svećenike a posebno voditelja vježbi vlč. Badurinu.

Tijekom puna tri dana voditelj je obradio nekoliko važnih tema, odnosno stvarnosti, presudnih za uvjerljiv svjedočki život svećenika u današnjim okolnostima. U tom smislu je na više načina isticao važnost molitve, povezanost s Bogom, odgovornosti u vršenju svećeničke službe, važnost mijenjanja vlastitog života i svjedočenje naše povezanosti s Bogom. Kroz crkvene dokumente, različite pobudnice i enciklike, voditelj duhovnih vježbi provukao je

teme milosrđa i ljubavi Iusa Krista kao središta svijeta i svakog čovjeka.

Na kraju duhovnih vježbi kancelar preč. Mišel Grgeurić u ime dijecezanskog upravitelja i okupljenih svećenika zahvalio je voditelju vlč. Zvonimiru Badurini na vođenju duhovnih vježbi koje za svećenike ne znače kraj, nego početak donošenja plodova. Također je zahvalio i domaćinu preč. Luki Blaževiću koji je kao župnik ugostio subraću svećenike i iskazao veliku gospoljubivost.

BISKUPIJSKI KRIŽNI PUT MLADIH

Prvi puta u dvadeset i četiri godine postojanja Gospočko-senjske biskupije, održan je Biskupijski križni put mladih. U subotu, 9. ožujka, mladi iz cijele Biskupije, njih dvjestotinjak, okupilo su se u dvorištu Biskupskog ordinarijata u Gospicu. Predvođeni dijacezanskim upraviteljem mons. Richardom Pavlićem, krenuli su

prema katedrali Navještenja BDM, gdje su započeli molitvu Križnog puta. Križni put "Uz križ Isusov stajala je Majka Njegova", napisale su karmelićanke iz samostana Presvetog Srca Isusova u Gospicu. Križ kojeg su naizmjenično nosili mladi svih župa Gospočko-senjske biskupije, izradio je i darovao gospodin Ante

Samaržija iz Krasna. Mladi su hodali na relaciji od dva desetak kilometara, a pratili su ih policajci iz Policijске postaje Gospic. Red i sigurnost na cesti osiguravali su i volonteri, dok su razglas nosili hrabri mladići kojima ni kiša nije zasmetala. Prolazeći ulicama grada Gospica i drugih mesta na relaciji Križnog puta, mještani su mlade pozdravljali i pratili ih molitvom. Iako pokisli, mladi su uskrajno molili i radosno završili Križni put ondje gdje su ga i započeli, u katedrali. Na samom kraju, druženje su nastavili u Pastoralnom centru na Ličkom Osiku. Nakana ovog Križnog puta bila je uspjeh organizacije Susret hrvatske katoličke mlađeži koji se ove godine po 12. puta održava u gradu Gospicu.

U GOSPIĆU ODRŽANA RADIONICA ZA ŽUPNE DOPISNIKE

Dana 16. ožujka 2024. godine u prostorijama Biskupskog ordinarijata u Gospiću, u organizaciji Povjerenstva za pastoral medija Gošpičko-senjske biskupije, održana je radionica za župne dopisnike s područja Biskupije.

Na samom početku sve prisutne pozdravio je kancelar i povjerenik za pastoral medija Mišel Grgurić. U svom pozdravu naglasio je ulogu i

važnost novinara. Naglašavajući bitne elemente poslužio se riječima pape Franje: „Svakodnevni posao novinara je istrošiti potplate svojih cipela ili hodati digitalnim ulicama uvijek slušajući ljude koje susreću“. Naglasio je tri važna elementa koje ističe papa Franjo, a to su bilježnica, olovka i pogled koji su važni elementi novinarskog djelovanja jer osim unutarnjeg promišlja-

nja potiču na vanjsko djelovanje i svraćanje pozornosti na svakog čovjeka i događaj u duhu Evanđelja i istine.

U prvom djelu radionice predavanje na temu „Mali priručnik za veliku suradnju“ održala je voditeljica Tiskovnog ureda Gošpičko-senjske biskupije gđa. Valentina Borovac. Kroz predavanje dala je smjernice i upute suradnicima, koji će surađujući s Tiskovnim uredom, u svojim župama djelovati kao župni dopisnici. Nakon održanog predavanja sudionici su kroz praktični dio imali zadatak napisati novinarski izvještaj.

U drugom djelu radionice predavanje i praktični dio na temu „Osновe fotografije i fotografiranja“ održala je gđa. Lucija Starčević.

Susret je završio zajedničkim druženjem.

BISKUPIJSKO NATJECANJE IZ VJERONAUKA

U Osnovnoj školi Ivane Brlić Mažuranić u Ogulinu 22. ožujka, održana je Vjeronaучna Olimpijada. Međužupanijska-biskupijska razina natjecanja započela je 11 sati u školskoj sportskoj dvorani. Prigodnim programom, recitacijama i tamburaškom izvedbom predstavili su domaći učenici a ravnateljica Andželka Salopek pozdravila je sve prisutne. Posebno je pozdravila dijacezanskog upravitelja

mons. Richarda Pavlića, župnike župa u Ogulinu, vlc. Nikolu Pršu i fra Mirka Kralja, predstojnika KU preč. Nikolu Turkalja. Zatim je pozdravila pročelnici gradske uprave Ivanu Salopek, sve prisutne ravnatelje, vjeoučitelje, učitelje i učenike. Izvrsnom organizacijom ravnateljice Andželke Salopek, prednošću svih djelatnika škole, Olimpijada je prošla u najboljem redu i bez odstupanja predviđenog programa.

Na razini osnovnih škola prvo mjesto osvojila je Osnovna škola dr. Franje Tuđmana iz Korenice s mentoricom Ivanom Ivančević. Drugo mjesto osvojila je Osnovna škola Nikola Tesla iz Gračaca s mentoricom Zorkom Vuletić, treće mjesto Prva osnovna škola Ogulin s mentoricom Irenom Rendulić. Na razini srednjih škola, prvo mjesto osvojila je Gimnazija i strukovna škola Bernardina Frankopana Ogulin s mentoricom Anom Stipetić, drugo mjesto osvojila je Srednja škola Pavla Rittera Vitezovića Senj s mentoricom Anom Tomljanović, treće mjesto Gimnazija Gospić s mentorom o. Damagojem Jelačom. Ove godine po prvi puta natjecale su se i trogodišnje strukovne škole a u toj razini prvo mjesto odnijela je Strukovna škola iz Gospića s mentorom Denisom Žunićem. Olimpijada je organizirana pod vodstvom Katehetskog ured Gospicko-senjske biskupije te predsjednika povjerenstva Franje Puškarića.

PROSLAVA SVIJEĆNICE I SV. BLAŽA

U petak 2. veljače svetom misom u 17,00 sati proslavili smo blagdan Svićećnice ili Prikazanje Isusovo u Hramu.

Na početku misnog slavlja blagoslovljene su svijeće koje su vjernici sa sobom donijeli i ponijeli svojim kućama.

Josip i Marija dolaze u hram. Donose Isusa, točno četrdeset dana nakon njegova rođenja. Tih je dana i tih mjeseci njihov život bio ispunjen Božjom prisutnošću.

Anđeo je i Mariji i Josipu navijestio Isusovo rođenje koje je nastupilo pod neobičnim i čudesnim okolnostima u Betlehemu.

Bog je po svome Duhu drugovao na poseban način s Josipom i Marijom, konačno i sam Božji Sin postao je u ljudskom tijelu član njihove obitelji. Bog ih je ne-

prestano iznenadivao, a Maria i Josip su u čudu upijali odvijanje Božjeg nauma.

U subotu 3. veljače slavili smo sv. Blaža. Nakon svete mise župnik preč. Luka Blažević vjernicima je dijelio blagoslov grla po zagovoru sv. Blaža.

Na taj dan svake godine po svim crkvama dijeli se blagoslov grla, po zagovoru sv. Blaža, biskupa i mučenika. Svećenik s dvjema svićećama pristupi vjerniku i

moli: "Po zagovoru sv. Blaža, biskupa i mučenika, oslobodio te Bog od bolesti grla i od svakoga drugoga zla!" Taj je blagoslov takozvana blagoslovina naše Crkve. On se temelji na prastaroj predaji po kojoj je sv. Blaž svojim blagoslovom spasio dječaka kome je u grlu zapela riblja kost. Kod blagoslovina Crkva moli Božju pomoći u raznim potrebama, a po zaslugama Isusa Krista i zagovoru svećaca.

ČISTA SRIJEDA – PEPELNICA

U srijedu 14. veljače započeli smo kao župna zajednica svoj korizmeni hod. Sveto misno slavlje s obredom pepeljenja u 17,00 sati predvodio je župnik preč

Luka Blažević u suslavljisužupnika preč. Nikole Turkalja. Crkva od davnine ovaj dan prepoznaće pod imenom Srijeda pepelnica zbog jedinstvenog obreda koji se

vršio na današnji dan. Tako su na Srijedu pepelnici grešnici, u znak pokore, bivali posipani pepelom, a od prijelaza iz desetog u jedanaesto stoljeće pepelom se posipaju svi vjernici.

O porijeklu imena Čista srijeda ima više teorija. Jedna od njih je da se toga dana pepelom detaljno čistilo kućno posuđe, a druga, vjerojatnija, je da su vjernici od toga dana pozvani raditi na čistoći svoje duše u čemu im pomaže korizmena pokora.

PROSLAVA SV. JOSIPA

U utorak 19. ožujka naša župa svečano je proslavila svetkovinu sv. Josipa - zaručnika BDM, zaštitnika naše domovine, našeg naroda i naše župe.

Misna slavlja u 11,00 i 17,00 sati predvodio je karmeličanin o. Dario Tokić. Na svetoj misi u 11,00 sati blagoslovljali su se očevi, a u 17,00 sati naša dječica.

Na misnom slavlju u 11,00 sati uz predvodnika misnog slavlja u koncelebraciji su sudjelovali župnik preč. Luka Blažević, sužupnik preč. Nikola Turkalj, vlc. Mišel Grugurić, vlc. Mile Šajfar, mons. Mile Pecić, vlc. Darko Rac, vlc. Ante Luketić, mons. Tomislav Šporčić i vlc. Mile Rajković, a asistirao je đakon vlc. Karlo Špoljarić.

Sveto misno slavlje u 17,00 sati uz predvodnika o. Dario suslavili su vlc. Petar Šporčić, preč. Luka Blažević i preč. Nikola Turkalj. Ovdje

ne možemo ne zahvaliti o. Marku Magliću koji je svirao i animirao pjevanje na svetoj misi.

Na kraju oba misna slavlja naši najmanji su imali recitacije povodom Dana očeva i sv. Josipa te na taj način izmamili osmijehe i radost svih vjernika.

Koncem misnog slavlja u 11,00 sati članovi Župnog

pastoralnog vijeća i KUD-a "Lika" iz Ličkog Osika pokraj crkve su pripremili zakusu kako bi se vjernici zadržali te izmijenili koju riječ. Ove godine su također s nama bila školska djeca sa

svojim učiteljima te se nastavila tradicija koja je već postojala.

Bogu hvala svima koji su pripomogli da se naš župni patron svečano proslavi. Hvala Pastoralnom vijeću, KUD-u "Lika" iz Ličkog Osika, ministrantima, kuharcama, mežnjaricama, pjevačima.... Drugim riječima, hvala svima! Svatko zna tko je uložio truda i svog vremena za župnu proslavu.

Propovjednik i predvoditelj misnog slavlja o. Dario Tokić se na misi u 11,00 sati osvrnuo na evanđeoski tekst koji govori o tome kako je Isus sa svojim roditeljima hodočastio u Jeruzalem kada mu je bilo 12 godina. Po povratku kući, roditelji ga nisu primjetili među suputnicima ili hodočasnicima te su ga morali tražiti. Sveti Josip kao i Marija imali su potpuno povjerenje u njega,

a sam Isus je u svojoj slobodi izabrao ostati u Hramu. Kada su ga napokon našli tu nije bilo svađa ni prepirkni kao što bi bilo možda danas. Marija ga je samo pitala: "Zašto si nam to učinio"? Kasnije evanđelje kaže da im je bio poslušan.

Propovjednik u 17,00 sati progovorio je također o sv. Josipu, kako je Bog njemu povjerio nešto najvrednije - Isusa i Mariju. On je najveći od svih svetaca. Na primjeru kipa Josipa koji spava o. Dario je ispričao kako se Josipu Bog javlja u snovima. Imamo i

u Svetom pismu primjere kako je Bog progovarao u snovima. Sjećamo se Josipa egipatskog kako je faraon protumačio snove i tumačenje snova ga je izvuklo iz tamnice. Sv. Josip je svoje snove tumačio kao poticaj. Kako je on to protumačio? Da nije živio po Božjim zapovijedima sigurno bi odlučio drugačije. Po Mojsijevom zakonu Marija, žena koju je volio bila bi pogubljena da ju nije prihvatio. Bila bi kamenovana. Jedva je dočekao ovu prigodu da je mogao shvatiti ovo kao Božje djelo. Da nije držao do molitve, Boga, što bi bilo s Marijom? Kada nas snađe nevolja, kada izgubimo zdravlje - ako ostanemo s Gospodinom u kontaktu on nam pomaže. Nije Josip bježao u Egipat da otvori turističku agenciju. Opet mu se tu Bog javio kroz san. Kakav je naš odnos prema Bogu? Josip je tražio ishode. Ne smijemo ostati bez svojih snova, ali moramo

Boga staviti na prvo mjesto. Zbog toga se ne smijemo obeshrabriti kada dođu poteskoće izvana. Treba djelovati u svojim snovima i tumačiti ih u Božjem duhu. Nema puno riječi o sv. Josipu da to opisuje evanđelje. Sigurno je puno pričao s Isusom i Marijom. Riječi su jako važne, ali riječi bez djela su isprazne. Sve što govorimo riječima, ne smijemo biti u njima isprazni. Neka se popravi žarulja koja ne svijetli, iznese

smeće...Zato je sv. Josip zaštitnik očeva. Oni su svećenici u svojim obiteljima. Trebaju tražiti ono što je Božje, a ne ono što je moje. Ako u bilo kojoj obitelji svatko radi samo svoje, to neće opstati. Zajedno trebamo tražiti ono što je Božje poput Josipa i Marije, tada dobivamo Isusa u svoju obitelj. Dobivamo nešto i naš je život ispunjen. To je bilo Josipovo iskustvo i neka nam on u tome pomogne.

Sveti Josipe, moli za nas!

CVJETNICA – NEDJELJA MUKE GOSPODNE

U nedjelju 24. ožujka prisjetili smo se Isusovog svečanog ulaska u Jeruzalem. Slavimo Cvjetnicu ili Nedjelju Muke Gospodnje.

Prije mise u 11,00 sati vjernici su se okupili ispred župnog dvora te su nakon blagoslova grančica u povorci krenuli u crkvu. Svetu misu u 11,00 sati predvodio je župnik preč. Luka Blažević. Misno slavlje u 9,00 sati predvodio je sužupnik preč. Nikola Turkalj.

Središnji dio bilo je čitanje Muke po ulogama. Nakon Muke, preč. Luka Blažević u svojoj propovijedi ukratko je približio današnji blagdan vjernicima.

S nedjeljom Cvjetnicom započinje "Veliki tjedan". Oprečnost iskustava koja je upoznao Gospodin Isus Krist, potresaju nas duboko u srcu. Nedjelja Cvjetnica je njegov pobjedonosni ulazak u Jeruzalem! A malo dana poslije on će biti osuđen smrću na križu.

Očito, to je bila poštena radost ovih ljudi, kad je Isus ulazio u Jeruzalem. Doduše bila je to površinska radost. Bi li ti ljudi također klicali od radosti, kad nekoliko dana kasnije bude nosio svoj križ? Na žalost znamo, da s obzirom na osudu, kojom je Isus bio osuđen smrću na križu, njegovi ga najbliži učenici napustiše,

odnosno, povukoše se. To je za njih bila sablazan, da onaj čovjek, kojega su prije pozdravljali kao Mesiju, sada je kao rob morao prihvatići najsramotniju smrt jednoga zločinka. Tko je to mogao razumjeti? To je bio čas najdubljeg Isusovog ponjenja, kad je on u poslušnosti do smrti na križu preuzeo na sebe patnju i umiranje.

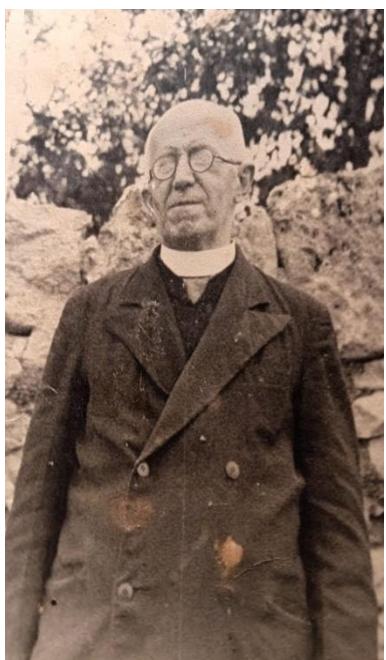
Ipak je naš Gospodin upravo tu trijumfirao po svojoj ljubavi, s kojom je on trpio i preuzeo na sebe svu nepravdu. Nije se dao pobijediti zlom, nego je pokazao svoje milosrđe prema nama grješnim ljudima, tako da je kao žrtveno janje tu nepravedno pridodanu patnju uzeo na sebe. On je svoj život predao za nas, da bismo mi živjeli u zajedništvu s Bogom. Njegova žrtva pomirenja trebala je kratko nakon

toga biti dovršena u tajni uskrsnuća. Na taj način Bog njega preuzvise i darova mu ime, ime nad svakim imenom, bilo u nebu, bilo na zemlji, kako kaže sv. Pavao u poslanici Filipljanima. Također i mi se klanjamo pred Gospodinom Isusom Kristom, i ispovijedamo da je on Otkupitelj i Spasitelj.

Jedan čovjek, jedna žena tih promjenljivih dana nije sumnjala u Isusa: to je bila Marija, njegova majka. Ona se pokazala kao ona koja istinski vjeruje i ljubi također u tamnim časovima Isusove patnje i umiranja. Na taj način postala je majka svih vjerujućih, a i mi smo povjereni njezinoj osobitoj zaštiti i zagovoru.

Neka nam Bog dade snagu za vjernost i ljubav, tako da i mi u jedinstvu s Isusom Kristom dospijemo u vječnu radost neba i blaženog uskrsnuća.

POP FRAN BINIČKI – OD MUŠALUKA PREKO SENJA I INNSBRUCKA DO LIČKOG OSIKA

Pop Fran Binički rođen je u Mušaluku, podno brdā Golicā i Risovac, 11. srpnja 1875. godine. Pučku školu završio je na Ličkom Osiku, a gimnaziju, gdje je dobio temelje svog opredjeljenja, u Gospiću. U gimnaziji je Fran pokazivao posebnu ljubav prema poeziji i prema učenju stranih jezika. Kao gimnazijalac Fran je počeo pisati u gospicком pravaškom „Hrvatu“ u kojem je 1894. godine objavio svoju prvu pjesmu „Ban Domagoj“. Godine 1896. u grupi od 14 kandidata Fran Binički je u gimnaziji u Gospiću s odlikom položio veliku maturu i za svoj životni poziv odabrao bogosloviju. Na taj izbor je utjecala prisutnost katoličke vjere u njegovoј obitelji, ali sigurno i činjenica da se u Franu gimnazijalcu formiralo uvje-

renje da se budućnost hrvatskom narodu nudi jedino u ostvarenju pravaške ideje utemeljene na nepokolebljivoj katoličkoj vjeri. Nakon što je pomogao ocu oko kositbe i žetve, u jesen 1896. godine odlazi na studij bogoslovije u Senj gdje je zatekao mladost koja je, kao i on, ponesena pravaškim i-dejama nadasve ljubila dragu Hrvatsku. Fran je u Senju zadržao svoju ličku „zasukanost“, osobito kada je osjećao da je u pravu. Osim zasukanosti Fran je imao još jednu ličku karakteristiku, a to je da nikada nije imao dlake na jeziku. Ipak, i u svojim najžešćim okršajima s ljudima nikada nije pucao u čovjeka, nego na ideju, na držanje, na stav i nikada nije htio povrijediti kršćansku ljubav i osobu. Za vrijeme studija u Senju zadržao je vezu s Likom i gospickim „Hrvatom“ u kojem je i dalje objavljivao crtice i članke, nažalost - najviše nepotpisane ili pod pseudonimom.

U Gospiću je na blagdan Marije Magdalene 1899. godine održao svoju mlađu misu, uz presretne roditelje i mnoštvo prijatelja. Majka je bila ushićena jer joj je jedinac postao službenik Božji i tako se ispunila njena molitva i iščekivanja, a otac – oštroumni suhonjavi Ličanin pun domoljublja u dnu duše budio je viziju svoga sina koji će uporno i neustrašivo nastaviti stazama Marka

Mesića i Ante Starčevića. Bile su to želje i njegovih mladomisničkih kumova, njegova gimnazijskog profesora i pobratima pjesnika Krste Pavletića i njegova prijatelja i osnivača gospicke „Hrvata“ Marka Đošena.

Nakon diplome biskup je Frana Biničkog imenovao za nadstojnika senjskog Ožegovićianuma, da bi ga uskoro kao novljanskog kapelana poslao na nastavak studija u isusovački Canisianum u Innsbruck, što je bila jedna od potvrda Franovog zalaganja i odličnog uspjeha na prethodnom studiju u Senju. U Canisianumu se Fran sprijateljio s mnogim bogoslovima iz raznih država među kojima su neki postali istaknuti teolozi i znanstvenici. Godine 1902. Fran je sa svojih 27 godina doktorirao te se vratio u Senj gdje ga je biskup imenovao za sjemenišnog duhovnika i za profesora crkvenog prava i povijesti, a kasnije i za profesora starog hrvatskog jezika. Dana 30. siječnja 1905. godine umrla je u Mušaluku Franova majka na čiji sprovod nije stigao zbog snježne vijavice i zbog toga je ostao rascvijljen kao dijete, a za 5 godina ode za njom i otac u vječnost. Nakon smrti roditelja Franu je u Mušaluku i Lici ostala samo rodbina. Biskupi su Franu najprije ponudili vođenje župe u Go-

spiću, a zatim župe na Trsatu, ali je Fran te ponude odbio, jer je, izgleda, Senj najviše odgovarao njegovom angažiranju u Katoličkoj crkvi. Za svoj neuromorni rad dr. Fran Binički je bio odlikovan te je bio prisednik duhovnog stola i monsinjor, tj. kanonik sv. Oca Pape Pija X. Pokrenuo je i Pučku knjižnicu te održavao javna predavanja na razne teme za građane Senja i Zagreba.

Nakon 1918. godine počele su za ovog „ludog sanjara“ iz Mušaluka najluđe i najteže godine. Kada se u godinama nakon prvog svjetskog rata smanjio broj polaznika u Sjemeništu u Senju, zbog čega mu je vlada uskratila potporu, pa je zavod morao prestati s radom, biskup Josip Marušić, ili zbog više sile, ili ne imajući razumjevanja za sve ono što je Fran Binički godinama radio u Senju, uputio je 1919. godine svoga nekadašnjeg najtalentiranijega i najboljeg učenika iz Gospica u najzabitiju i najsromotniju svoju župu, Bogu iza leđa, u Široku Kulu. Ovim korakom nije bila samo u pitanju Franova osobna degradacija, nego i njegova definitivna likvidacija iz hrvatskog intelektualnog i javnog života. Za biskupa Marušića Binički na više mesta govori da je bio tajnovit i često nepredvidiv u svojim odlukama. Ovakvu njegovu odluku nisu mogli ni najdalekovidniji predvidjeti. Dr. Josip Andrić govori „...iako je dr. Binički po svome

radu, po svojoj učenosti i po svojim sposobnostima zaslужio odličnije mjesto, ne dadoše mu ni zaslužene profesorske mirovine, a on se kao pravi Kristov svećenik zadovoljio s najmanjim: s najsromotnjom župom u kraju, gdje često nestane i kruha i vode...“

Pošao je iz Senja ožalošćen, s praznim džepovima, tih u svojoj discipliniranosti i otišao u bespuće u koje se povratila prošlost i zametnuo rat do istrebljenja. Fran je u Širokoj Kuli radio na pomirbi među katolicima i pravoslavcima koji su nekada složno radili, ali su sada pravoslavci imali druge savjetnike. Osebujnim karakterom zalagao se za svoj narod i uskoro postaje meta žandarima. Godine 1924. Fran je premješten za župnika na Lički Osik. Vidjevši da se Sjemenište neće otvoriti zatražio je profesorskiju mirovinu, ali sve bi uzalud. Svaka vrata na koja je pokucao bila su zatvorena. Sjemenište u Senju ipak je 1933. godine proradilo, ali dr. Frana Biničkog više nitko nije zvao. Fran je nastavio sa svojim intelektualnim radom koliko su dozvoljavali uvjeti u tako maloj i skromnoj župi. Borio se za bolje uvjete života stanovnika svoga sela Mušaluka i za izgradnju škole u selu. Pisao je povijesnu studiju „Mušaluk“ objavljenu u zagrebačkim novinama „Lički Hrvat“ br. 5-6, 1937. god., gdje, između ostalog, piše o podrijetlu imena brda, njiva pa navodi

„... A Kratelji pod mojom kućom? Sad je na mojoj Krateljima škola, za koju sam moljakao i pok. Rockefellera i župane i ministre. Ne smijte se! Sad djeca gola i bosa imaju školu pred kućom, a ja sam šest godina gazio blato do Osika, pa se nisam žacao kucati, dok mi ne otvoriše...“

Fran se govoreći o ponižavanju i mučenju koje je doživljavao u tamnici u Srijemskoj Mitrovici (za koju Fran ističe da nije Srijemska nego Hrvatska Mitrovica) dotiče i svojih pučkoškolskih dana na Osiku te spominje kako je jednog hladnog zimskog jutra dobio od oca batina kad se vratio kući, umjesto da ide u školu, zbog straha od vukova koji su ga mogli presresti po mraku i cičoj zimi. Ostala djeca iz Mušaluka uglavnom nisu pohađala školu zbog velike udaljenosti i zbog obaveza pomaganja kod kuće. Marko Binički je čvrsto vjerovao da će najviše učiniti za svoga jedinca ako ga iškoluje. Isto vjerenje nakon skoro pola soljeća ima i pop Fran Binički koji zalaganjem za izgradnju škole na njegovim Krateljima u Mušaluku omogućava seljanima bolji život, a djeci obrazovanje. Krajem Drugog svjetskog rata uhićen je i zatvoren u kaznionicu, gdje je obolio od tifusa te 1. svibnja 1945. godine preminuo u gospičkoj bolnici.

Maja Orešković r. Binički

DAROVI ZA CRKVU OD ZADNJEG BROJA PROVIDNOSTI

Ivan Žalac – Stari Mikanovci – 10 €
Nada Lulić - Budak – 25 € crkva,
25 € Caritas
Tomislav Šporčić – Svećenički dom – 100 €
Dubravka Štimac – 50 €
Dr. Mate Majerović – Zagreb – 200 €
Vera Narančić – Osijek – 20 €

Mušaluk

Kata Butković – 20 €
Grgo i Jadranka Butković – 50 €
Pave Butković – 30 €
Ljuba Orešković – 30 €
Katica Rukavina 30 €
Mare i Josica Potnar – 30 €
Marica i Franjo Tomrlin- 20 €
Nikica Horvatović – 30 €
Josip Horvatović – 30 €
Martin Hećimović – 50 €
Marko Biljan – 50 €
Nikola Biljan – 40 €
Iva Šimatović – 100 €
Mile Holjevac – 120 €

Budak

Mile Adamović – 20 €
Marija Sokolić – 15 €
Mile Fajdić – 50 €
Ivica Lenić – 20 €
Ob. + Zdenke Fajdić – 15 €
Alen Laptoš- 20 €

Vlade Borčić – 30 €
Božo Nikšić – 50 €
Milan Nikšić – 30 €
Marica Vuković – 10 €
Dragan Jamičić – 20 €
Ivica Jamičić – 30 €
Pave Jelić – 20 €
Ivan Cveteržnik – 20 €
Marija Crnković – 20 €
Zvonko Crnjak – 20 €

Vukšić

Milan Rast – 20 €
Milan Rendulić – 50 €

Lički Osik

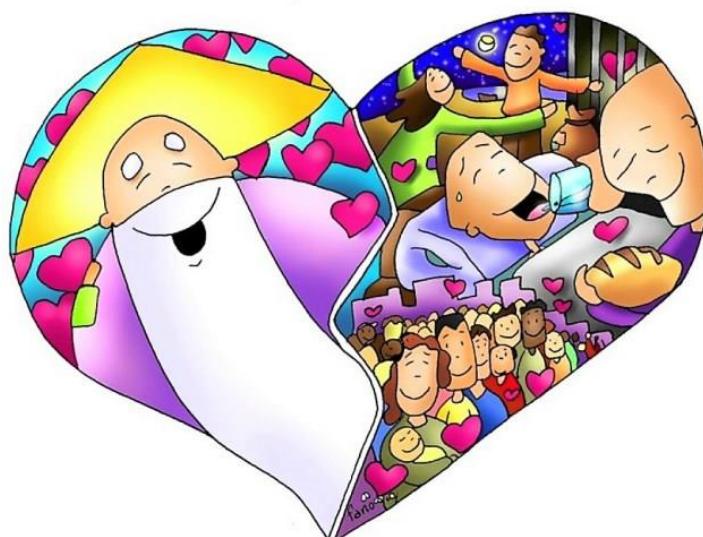
Luca Krbavac – 20 €
Ankica Ratković – 20 €
Joso Lisac – 50 €
Nikica Šušić – 70 €
Zdravko Sigurnjak – 40 €
Iva Ratković – Urije – 10 €
Mile Nikšić – Urije – 30 €

Naselje

Marija Krbavac – 30 €
Nikica Karić – 50 €

Široka Kula i Kuljska cesta

Mate Nikšić – Tadija – 50 €
Ive i Ana Butković – 100 €

SVJEDOČANSTVO PUSTINJAKA DANIJELA ČOVIĆA

Danijel svjedoči kako je s 14 godina napustio Crkvu i živio doslovno od ulice i sve ono što ulica nudi: blud, alkohol, droga, svakodnevno.

Producirao je rap glazbu i imao svoj studio i bio dosta uspješan u tome ali kaže kad god se vratio s nekog partija osjećao je tamu, osjećaj manje vrijednosti, strahove, traume, a što je onda kamuflirao gore navedenim grijesima i kako sam kaže; životom pakla. Trajalo je to do njegove 28. godine kad je, kako kaže doživio vrhunac slave. Preselio se u Amsterdam i tamo počeo živjeti i raditi. Svjedoči da su po cijele dane pušili travu i uživali druge narkotike, a on okružen sve narkomanima jednog dana iz ničega ode u svoju sobu i pomisli: "Koje ja molitve znam? I sjetim se: Oče naš i Zdravo Marijo i Slava ocu i ja pođem to moliti i samo gledam oče me tko vidjet od ovih mojih narkomana. Ja molim i molim i razmišljam zašto ja to radim? Što je meni? Baš neka luda droga da se pođeš moliti od nje...? I sutradan mene otac zove i kaže Danijele, dogodilo se nešto strašno ne znam kako ćeš to prihvati, mama se

razboljela, pukla je aneurizma u glavi i nema šanse da preživi, izljev krvi u mozgu na dva mjesta, mozak je pun krvi, pala je u komu i to se rijetko preživljava.

Ja onako razmišljam nisam bio ni u strahu ni u šoku nego u tim i tako sam opet to počeo moliti ali i pričati s Bogom.

Onda sam mu rekao: Bože ako tebe ima ne možeš mi je sad uzeti.

I ja opet molim, molim i zove tata dan sutra i kaže: evo dali su joj danas do 12 sati, stanje se pogoršalo, nema šanse.

Ja reko dobro čut ćemo se oko 12, i ja opet ja Oče naš, Zdravo Marijo i Slava ocu...

I meni je jednostavno došlo: Ako Boga ima, ona će ostati živa, ako ga nema onda ga nema i to je sve normalno što ja i vjerujem. Ali opet je postojalo u meni to sjeme jer sam iz vjerničke obitelji.

Tata zove oko 12 i sad da vidimo i kaže tata: Liječnici su rekli još do šest navečer i kaže to je to onda, isključit će je i doda da je već bio u mrtvačnici izabrati lijes križ, grobno mjesto te da je obavijestio rodbinu...

A ja u sebi osjećam neku vjeru i kažem mu: nemoj to raditi tata, čekaj nije gotovo. Ja opet krenuo moliti i kažem Bogu: Ako preživi ja vjerujem u tebe. Zovem ja tatu oko šest, kaže tata da je stanje isto i da su produžili vrijeme sutra do podne i ja mu tad kažem: "Tata ona ostaje živa to je sigurno i ozdravit će."

Tata mi kaže: Ne budi lud. Bog kao da me izazvao i ja sam tad počeo moliti jako, sad već i svojim riječima i moja majka je ostala živa još 11 godina. Bog mi se objavio i šta sad? Moram za njim.

Vjera.hr

RASPORED LITURGIJSKIH SLAVLJA U VELIKOM TJEDNU

VELIKI ČETVRTAK

- Lički Osik – Misa Večere Gospodnje u 18,00 sati

VELIKI PETAK

- Krizni put na Vukavi u 15,00 sati
- Lički Osik – Obredi Velikog petka u 18,00 sati

VELIKA SUBOTA

- Široka Kula – Vazmeno bdijenje u 19,00 sati
- Lički Osik – Vazmeno bdijenje u 21,00 sat

USKRS – NEDJELJA USKRSNUĆA GOSPODINOVA

- Široka Kula – sveta misa na dan Uskrsa je u 9,00 sati
- Lički Osik – sveta misa na dan Uskrsa je u 11,00 sati

USKRSNI PONEDJELJAK

- Lički Osik – sveta misa slavi se u 11,00 sati
-

NAJAVA DOGAĐAJA U NAŠOJ ŽUPI

Prva sveta pričest – 21. travanj – 11,00 sati

Sveti Marko u Budaku – 25. travanj – 17,00 sati

Slavlje Krizme – 1. svibanj – 11,00 sati

Proslava Duhova – 19. svibanj – 9,00 sati Lički Osik, 11,00 sati Mušaluk

Duhovna obnova – Lički Osik – 24., 25., 26. svibanj – predvodi pustinjak Danijel Čović

Tijelovo – 30. svibanj – 11,00 sati

